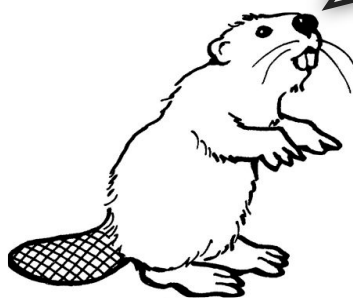

Říjen 2014

**Bohr
gratuluje!**

30 let 1984 - 2014

OBČASNÍK TURISTICKÉHO ODDÍLU KADAO

15

15

15

15

15

CO SE V TOMTO ČÍSLE DOČTETE?

- **KADAR 2014**
Další ročník oddílového závodu
- **Brouzdalská družinová výprava**
Víkend strávený na srubu
- **Družinová výprava Orlíků**
Po dlouhé době zase výprava bez auta
- **Cesta kolem světa**
Vydařená bobanská družinovka
- **Železný Tomík 2014**
Další úspěšný triatlonový závod
- **Co pro nás znamená Kadao?**
Anketa, ve které odpovídali vedoucí a děti o svém vztahu k oddílu
- **Pět čerstvých vodáckých instruktorů**
Vydařené vodácké školení
- **Tábor s "Duchem Afriky"**
29. tábor, Mělčany u Dobrušky
- **Na kole Olomouckem a Oderskými vrchy**
Tradiční letní cykloputák po krásách naší vlasti
- **Outdoor v Pyrenejích**
Devatenáctidenní putování po vodě, na kole a ferratou Francií a Španělskem
- **Letní táborová škola Sloup**
Tak probíhá školení instruktorů
- **Bítáček**
65. Sraz turistických oddílů
- **30 oddílových let v číslech**

KADAR 2014

26.–27. 4. 2014 VRŠOVICE

Ve dnech 26.-27.4 se uskutečnil náš tradiční a nejdůležitější oddílový závod, Kadar. Také se plnila Nováčkovská zkouška. Jako obvykle nás čekalo 60 otázek a 6 kontrol složených z uzlů, orientací mapy, vzduchovky, květin a jiné. Za léta svého konání se z Kadaru stala prestižní oddílová záležitost a být zvěčněn na kotlíku je důležitější než získat filmového Oscara. Protože nejlepší scénáře píše sám život.

Všichni jsme si určitě opakovali znalosti se svými družinami a na závod se těšili, tudíž jsme se sešli v opravdu hojném počtu.

Na vítěze kromě všeobecného obdivu (i tiché závisti) čeká možnost zvěčnit své jméno na kotlík do řady předchozích vítězů a také kyblík lahodné zmrzliny (na který já stále čekám).

V nabité konkurenci se mohou prosadit jenom ti nejlepší a nejlépe připravení. Za sebe mohu říci, že jsem se připravovala poctivě a že jsem vše mohla zúročit při samotném závodě. A těší mě, že zrovna mé jméno je v řadě předchozích vítězů. Co dodat k nováčkovské zkoušce? Věřím, že všichni nováčci budou platnými členy oddílu a pomůžou svým družinkám nejen v celoroční hře.

Všem letošním poraženým přeji úspěchy v dalším Kadaru a jiných soutěžích.

NELA

BOBANSKÁ ZDRAVOVĚDA

Víš co dělat, když se někomu něco stane? Když se ocitneš u nehody, nebo si ve škole spolužák třeba zlomí ruku? Určitě si vybavíš nějaké základy, co bys dělal kdyby... Ale víš, jak bys reagoval, kdyby byla všude kolem rány krev nebo kdyby někdo ležel na chodníku a vůbec nereagoval? Někomu se z krve může dělat špatně, někdo prostě jen zpanikaří. A proto jsme si s Bobany vyzkoušeli, jak například může vypadat rozseknuté čelo, zlomená ruka, hluboce odřené koleno nebo tržná rána na ruce. Samozřejmě jsme nikoho neřezali, nebili ani jsme nelámali ruce. Jen jsme všechny tyto „úrazy“ namaskovali speciální hmotou a barvivem tak, aby všechno vypadalo opravdově. Potom jsme si na těchto úrazech prakticky ukázali jak je správně ošetřit a co přesně dělat abychom zraněnému co nejlépe pomohli. Taký jsme si zopakovali přivolání rychlé záchrané služby, vybavení lékárničky a další důležitá telefonní čísla. Doufám, že se tato schůzka Bobanům líbila a taky že se něco nového naučili.

Domča

BROUZDALSKÁ DRUŽINOVÁ VÝPRAVA

Opět po roce jsme se vydali na družinovku. Jeli jsme na srub na kolech. Tam jsme šli opět na dřevo, připravili oheň, udělali si večeři. U toho přijel (respektive přišel) oddíl K.T.O. z Ostravy. Byli s Tomem domluveni, že tam 1 noc přespí. Postavili si stany vedle nás. Večer jsme všichni dohromady hráli pantomimickou sázkovou hru. Ráno jsme se s nimi rozloučili a oni šli dál. Poté odjel i Frkoš s DiBem, ale my jsme měli program jasný-uvařit oběd. Rozdělili jsme se na dvě skupiny, udělali dvě ohniště, kupu špízů a pekli. Dělal se to dopoledne, průběžně jsme jedli. Bylo to fakt dobré. U toho jsme ještě luštili šifry. Po obědě už dorazil DiB. Trvalo docela dlouho, než jsme uklidili. Odpoledne jsme si ale ještě zahráli Maršála a špióna. Dlouho jsme se snažili přijít na ty šifry. Nakonec se nám to povedlo. Večer jsme sedli k ohni a hráli Městečko Palermo. Pak k nám přišla bytost, která řekla, že jeden po druhém máme jít do lesa. Tak jsme šli po svíčkách, tam jsme si povídali s tou bytostí. Pak jsme se dostali na místo, kde mluvil temný hlas. Šahali jsme pro klíč do sklenic, ve kterých byli červi, brouci a žížaly. Pak jsme šli spát.

Ráno jsme posnídali vánočku s kakaem, hráli jsme ještě Möllki. Pak jsme jeli domů.

TeTe

Družinová výprava Orlíků aneb návrat ke kořenům

Dva dny před výpravou nám volali rodiče, jestli opravdu jdeme Na Těžko a kde budou vlastně děti spát? Nezbývalo, než říct, ano opravdu chceme jít Na Těžko a ano ani nevíme, kde budeme spát, takže byla opravdu potřeba plná polní. Na sraz dorazila většina. Přišli i maminky, které přesvědčovaly své děti, aby nikam nejezdily a zůstaly doma, ale naštěstí to byla Orlická výprava a tak maminky neměli šanci. Všichni byli natěšení a připraveni si nést svůj bágel, ve kterém měli sbalené veškeré věci, které budou potřebovat (spacák, karimatka, ešus, náhradní boty a oblečení...).

Nebudu vám lhát, byla to opravdu tíha, nést na zádech všechny věci. Zavelel se odchod, děti se odtrhly od maminek, a vyrazili jsme směr Tesco, kde na nás čekal Jezus s jídlem a také autobus, který nás měl odvést do Hrabyně. Po dlouhé cestě autobusem, jsme se ocitli na konečné zastávce a všichni se dozvěděli, kde vlastně budeme spát a jak je to daleko. Náš cíl byl určen jasným rozkazem od Stokiho, jdeme na místo, kde se konají ABC srazy. Také jsme dodali, jak je to daleko a co nás čeká – 20km chůze terénem což nám zabere asi 5 hodin čisté chůze. Většina si řekla, ale 20 km chodíme běžně, to bude pohoda, a tak jsme se na sebe se Stokim kouknuli a škodolibě jsme se pousmáli.

Po strasti plné cestě jsme dorazili na louku, kde se pořádá ABC sraz. Rozbalily se stany, zahráli jsme si pár her a nezbývalo, než pozorovat, jak unavení človíčky zalézají do stanů. Pro ty, kteří vydrželi, až do 10 byly odměnou brambory, které byly vařené v popelu. My, kteří jsme vydrželi, jsme si poradně pošmáklí. Ráno jsme dojedli poslední brambůrky, nasnídali jsme se, sbalili jsme stany a vydali jsme na zpáteční pochod do Pusté Polomy, která byla vzdálená 13 km. Šli jsme svižným tempem, bavili jsme se a užívali jsme si poslední chvíle krásné přírody. Cesta nám utekla, jako voda, a tak jsme dorazili do Pusté Polomy ve vynikajícím čase. Za odměnu všichni vyfasovali zmrzlinou a pak se fičelo z domu se super zážitky. Někdy příště AHOJ!!!

DANEČEK

CESTA KOLEM SVĚTA ANEB BOBANSKÁ DRUŽINOVKA

13.-15. 6. PODHRADÍ

Naše putování začalo tím, že nás v Antarktidě přepadla sněhová bouře a my jsme si museli co nejrychleji postavit stany. Jednalo se o hru, ve které se bodovala jak rychlost tak i správnost. Takže ten, kdo byl rychlý, ale postavil "zříceninu", nemohl vyhrát.

V Austrálii jsme se dozvěděli, že jim ze ZOO utekla koala. Opět se jednalo o bodovanou soutěž, ve které koalu představoval malý medvídek vystřižený z houby na mytí nádobí, kterého jsme celý den hledali. Za každé jeho objevení jsme obdrželi body. Nejlépe se dařilo Ríšovi, který celý den bloudil kolem chaty a hledal a hledal a...

Večer jsme dorazili až k branám kasína ve městě Macao. Vzhledem k tomu, že nikdo z nás neměl peníze, tak jsme se museli upsat lichváři. Vypsali jsme směnku na nějaký úkol (například umývání nádobí či úklid chaty) a lichvář nám za ni vyplatil peníze. Ty úkoly jsme si na sebe vymýšleli sami a čím obtížnější úkol byl, tím více jsme dostali peněz. V kasínu jsme se pak snažili naše peníze dobře vsadit, abychom si pak mohli odkoupit dlužní úpisy zpět. Hráli jsme pokr, vojnu, čaru, kostky a hromadu jiných karbanických her. Celý večer byl pak zakončen dražbou, ve které jsme si mohli koupit dlužní úpisy zpátky, ale také jsme si mohli koupit úpis někoho jiného a využít pak jeho služeb. Největší bitva byla v aukci o úpisy "snídaně do postele", "majiteli úpisu uvařím čaj nebo kávu" a "majiteli úpisu zařídím pozdější večeři".

Druhý den ráno nás v Mongolsku zajali pašeráci a my jsme jim museli pomáhat s přenášením zboží přes hranice. Dopoledne jsme se pak šli koukat na závody aut, které se na Podhradí vždycky v půlce června konají. Byli jsme na nich už loni a bylo to super. Začátek provázely drobné zmatky, protože se na trati objevila olejová skvrna a pořadatelé se ji snažili odstranit. Nás to ale nerozhodilo, protože jsme v době přestávky byli "v Číně" a sháněli jsme si něco k jídlu. Abych to trochu vysvětlil, zase se jednalo o hru, tentokrát o ČING-ČONG. Snažili jsme se získat co

nejvíce fazolí. Než jsme dohráli, začalo se opět závodit do vrchu.

Když nás přepadl hlad a měli jsme dost burácení motorů, tak jsme se vydali zpět do chalupy. K obědu byla polévka a francouzské brambory. Odpoledne jsme si v Rusku zahráli jejich kuželky a ringo.

Večeři jsme si mohli vybrat už v anketě na družinové schůzce, po úspěchu z loňské družinovky zvítězily tortily. Stejně jako loni jsme si zapomněli vzít velký váleček, ale dobře umytá sklenice, šikovní Týna a silný Medvěd jej nahradili. Ve výrobě tortil už máme praxi a tak nám to šlo pěkně od ruky, ještě nakrájet zeleninu osmahnout marinované maso a udělat dip a mohlo se večerět. Po večeři nás čekal Vítův světový kvíz.

Ráno jsme si k snídani udělali tradiční kakao s vánočkou a ještě zahráli pár her. Sbalili jsme stany, umyli nádobí a uklidili chalupu. Během úklidu se vyplatilo mít dlužní úpis z Macaa, který majiteli zajišťoval, že za něj bude uklízet dlužník.

Pak přijel pan Kunz, který nám zařídil půjčení chalupy a jelo se domů. Cestu kolem světa vyhrála Nela, ale ani jí se nepodařilo objet svět dokola a skončila někde uprostřed Indického oceánu. Snad to vyjde příště:-) Bobanská výprava se letos zase povedla! **Bobani**

ŽELEZNÝ TOMÍK

9.–11. 5. 2014 Litoměřice

Již podruhé jsme se zúčastnili závodu Železný Tomík. Po loňském úspěšném druhém místě a skvěle stráveném víkendu jsme se letos do Litoměřic vrátili. Však na čtyři dny a dvounásobném počtu. Spali jsme v Opárenském mlýně (chatě ATOMu). Tam jsme museli podniknout brigádu, do které se všichni pustili hned ve čtvrtek.

V pátek jsme se vydali na Milešovku. Pod ní jsme dojeli na kolech a nahoru šel každý po svých. Zpátky jsme jeli stejnou cestou, ve mlýně jsme jen nabrali jídlo, pití a vydali se směr Litoměřice. Přes Labe jsme museli přívozem. Jelikož nás bylo skoro 50 a přívoz byl pro 15, tak jsme si museli chvíli počkat. Projeli jsme i část trasy pro žactvo. V campu v Litoměřicích jsme si ještě vyzkoušeli loďky. Pak pro nás přijel autobus a my jeli zpět do mlýna. Kluci vařili šunkofleky, ale museli rychle, protože byl hokej. Stihli to, takže jsme už na druhou třetinu seděli u televize.

Sobota, den závodu. Všichni už byli natěšení. Autobusem jsme dojeli do Litoměřic. Rozdali nám startovní čísla. Pak se jen čekalo, až se dostaneme na řadu a povzbuzovali jsme ty, kteří byli již na trati. Po dojezdu všech závodníků, i těch nejmladších, byla prodleva, než se spočítaly výsledky. Šli jsme se projít do města, na zmrzku. Potom jsme už šli na vyhlášení. Bylo to napínavé. Začínalo se od nejmladších kategorií, kde si vedli všichni skvěle, ale to i v těch vyšších. Podařila se nám obdržet tři první místa, dvě druhá a dvě třetí. Ostatní ale taky dopadli výborně. O tom svědčí celkové první místo mezi oddíly. Zde byla radost na místě. Po návratu do Opárna jsme si zašli na gulášek do vedlejšího mlýna. Pak DiB nakrájel výhru za první místo, čokoládový dort. Hrál se na kytary, ale všichni byli unavení, tak se šlo spát.

Ráno jsme ještě něco málo popracovali, ale hlavně jsme museli uklidit obrovský mlýn. Potom jsme už nasedli do busu a jeli domů. Po cestě byla jedna zastávka ještě v Pelhřimově v muzeu kuriozit.

Byla to super akce a doufám, že se nás příští rok zase sejde tolik a budeme opět úspěšní.

TeTe

CO PRO NÁS VŠECHNY ZNAMENÁ KADAO?

U příležitosti 30. výročí fungování našeho oddílu KADAO jsme se zeptaly některých současných členů i vedoucích na to, jak se jim v oddíle líbí, na které akce jezdí nejraději, co by v oddíle změnili, co jim oddíl dal a vzal, jaké lidi potkali v oddíle a co přejí oddílu do dalších let fungování. Zde přinášíme jejich odpovědi.

I.T.: „Z akcí mám nejraději deskovky a družinové schůzky. Oddíl mi zabere spoustu času, místo toho bych jen seděl doma u počítače. Z lidí v oddíle si vážím nejvíce Medvěda, protože je to dobrý vedoucí. Do dalších let oddílu přejí, aby se vydařilo hodně akcí.“

Mája: „Mimo tábor mě nejvíce baví orlické výpravy, ty jsou úplně nejlepší. Vážím si Toma, protože všechno organizuje a stíhá. Oddíl mi vzal hodně času, nemám jej pak na ostatní věci, ale zase je větší sranda, víc zážitků a tak. Do dalších let přejí hodně dlouhé fungování, ať jsou noví členové a ať je všechno jako teď a ještě lepší.“

Švagr: „Líbí se mi všechno, družinové i oddílové schůzky i výpravy. Chodím tu, protože tu mám přátele a složil jsem nováčkovský slib. Nejraději mám tábor a sraz turistických oddílů na Bířáku. Vážím si vedoucích, protože s námi mají ty nervy. Myslím, že oddíl je dobrý, tak jak je a hlavně, ať vydrží co nejdýl.“

Stoki: „V oddíle jsem potkal samé skvělé lidi, jeden lepší než druhý, vyjmenovávat je fakt nebudu, protože jich je opravdu moc. Mám super vzpomínku na to, když mě zvolili králem. A co bych změnil? Nechci, ať to zní nějak kriticky, ale přál bych si mít větší klubovnu. Vážím si všech vedoucích, všichni připravují program pro děcka a pomáhají s vedením. Byla to pro mě velká změna vstoupit do oddílu, začal jsem s ním cestovat, poznávat nová místa, už jsem jen neseděl doma ve Velkých Hořticích. Popřál bych spoustu nových členů, super počasí a dobrou náladu.“

Ufo: „Nejvíce se mi líbí výpravy, deskovky a schůzky. Do oddílu chodím rád, protože mě to baví. Nejraději jezdím na cyklo a tábory. Ať oddíl všechno vydrží a je to pořád dobré. Všechno nejlepší.“

Stoka: „Potkala jsem tu většinu srandovních lidí. Mám tu spoustu kamarádů, je tu strašně fajn parta, a dává mi to hodně práce, ale i dobrých zkušeností. Oddíl mi dal kamarády, zkušenosti, pocit zodpovědnosti. Myslím, že mi nic nevzal. Přejí oddílu, aby měl tak dobré vedení jako doposud, aby tu pořád bylo tolik lidí, kteří tu chodí rádi a baví je to tu.“

Motýl: „Jaké lidi jsem potkal v oddíle? Skvělé lidi. Chodím tu právě kvůli vám, těm skvělým lidem. Mám tady rád všechny. Nejlepší vzpomínku mám z cyklupuťáku, když jsme šli do Samuelovy jeskyně. Já s Alicí jsme vylezli na nějakou skálu, Ali to zvládla dolů, ale protože já mám strach z výšek, tak jsem se hrozně bál. A kdyby tam byl kdokoli jiný, tak už bych to neslezl, ale kvůli Ali jsem to slezl a od té doby nemám strach z výšek. Oddíl mi vzal čas, a dal mi slušné chování a morální hodnoty. Vstup do oddílu byl pro mě sociální šok. Mamka říká, že od doby, co chodím do oddílu, počítá dobu, co jsem za týden doma, na hodiny. Popřál bych, aby oddíl setrval a vychovával dobré lidi a nám vedoucím pevné nervy na práci s dětmi.“

Stopař: „Potkal jsem v oddíle dobré lidi. Do Kadaa chodím, protože je tu sranda, jsem venku, nesedím doma, mám tu hodně kamarádů. Nejraději mám výpravy, tábory, deskovky. Nenapadá mě nic, co bych v oddíle změnil. Oddíl mi toho dal plno a nic mi nebere. Popřál bych, ať je stále tak dobrý a chodí tam samí fajn lidé a má dobré akce.“

LP: „Chodím do oddílu kvůli zážitkům s kamarády a zabít volný čas. Nejraději jezdím na Lagori Cup, Regatu a orlickou družinovou výpravu. V oddíle bych nezměnil nic, takhle je to super. Díky oddílu jsem potkal hodně kamarádů a přátel, teď jako vedoucí mám i zodpovědnost za ostatní. Popřál bych, aby mělo Kadao co nejvíce členů a aby jsme vyhrávali na soutěžích co nejvíce cen.“

Dib: „Již dvacet let jsem synem hlavního vedoucího oddílu, můj vztah k němu tedy musí být příznivý. Otázku, zda bych po něm oddíl jednou převzal, zatím ponechám bez komentáře. Díky oddílu jsem získal nové kamarády a zážitky. Bez něj bych neměl turistické znalosti, neuměl bych hrát softball, lagori, neuměl bych se chovat k ostatním lidem. Rád jezdím na letní dlouhodobé akce, na lyže, mám rád akce, ve kterých se můžeme úspěšně střetávat s ostatními oddíly. Lidi, kteří chodí do oddílu, jsou velmi přátelští, umí si z těch nejhorších věcí udělat nejhezčí, mají smysl pro humor a nemrhají časem. Oddílu přejí minimálně několik desítek let jako doted, hodně skvělých vedoucích a dětí.“

Medvěd – S Medvědem se nám bohužel rozhovor nepodařilo uskutečnit, protože nad jednotlivými otázkami tak dlouho přemýšlel, až jsme s ním ztratily trpělivost a přistoupily k dalšímu rozhovoru. Takže Méďo, máš na to dalších 10 let, tak třeba to příště vyjde.

Juráš: „Já mám oddíl moc rád, já jsem v něm vyrostl. Mám v oddíle hrozně moc kamarádů, třeba moji kamarádku Monču, se kterou jsme slavili společně 30. Narozeniny, to byla super akce. Když tak nad tím přemýšlím, tak oddíl mi nedal žádnou přítelkyni, možná mi spíš pár vzal. Bude super, když se oddíl udrží v takovém počtu a v takových lidech, jací tu teď jsou.“

Víťa: „Do oddílu chodím, protože tu mám nejlepší kamarády. Vlastně mě oddíl baví nejvíc poslední dva roky, protože jsem udělal dva tábory a bylo to super. Tábor považuji také za nejlepší akci oddílu, na které jsou děti i vedoucí. Své další fungování v oddíle vidím s ohledem na studium jako čím dál složitější, ale nechci se oddílu zatím vzdát. Popřál bych Tomovi a Marcelovi, ať ještě co nejdéle vydrží, než to po nich někdo převezme – myslím, že to bude asi Dib. Chci oddílu popřát dalších 30 úžasných let fungování.“

TeTe a Tygřík

PĚT ČERSTVÝCH VODÁCKÝCH INSTRUKTORŮ

V červnu se Méďa, Dib, Jesus, Stoki a Tom, společně s dalšími účastníky jiných oddílů, vydali na vodáckou školu, kterou pořádala asociace tradičně na rakouské řece Salze ve Wildalpenu. Vlastně úplně přesně, jsme ji pro A-TOM pořádali.

Oslovili jsme Honzu Česneka, syna vodáckého nestora Jardy Česneka, ze vsetínského oddílu TOM Skorci, který se zhostil role cvičitele v neuvěřitelné formě. Je to skvělý nástupce, který hrdě nese jméno a s ním i zkušenosti svého táty. Vzal výcvik skutečně poctivě se vším všudy: bezpečnost na vodě v teorii a především v praxi, přednášky a testy, video ukázky, rozbory situací, testy v lodích na peřejích, rozbory seminárních prací přípravy vodáckých akcí pro skupiny apod. Dostali jsme pořádně „do těla“, ale bylo to skvělých pět dnů.

Nebývale vydařené slunečné počasí, dobrá partička, pohoda, prostě nádherné čtyři dny, které však byly velmi aktivní a obohacující. Mnohokrát jsme během dne, ať už nedobrovolně nebo zcela cíleně plavali, skákali pro své kamarády-plaváčky a jejich lodě z břehů a každý náročný den jsme zakončili besedami a přednáškami s Honzou. Teprve za tmy jsme společně poseděli u ohně s kytarou nebo při filmu o sjíždění divokých řek.

Jezdím na vodu sám s přáteli i s oddílem dlouho a mohu říci, že jsem nikdy tolikrát neplaval jako o tomto prodlouženém červnovém víkendu. Jak říkají vodáci vč. Honzy „Česni“: „Kdo neplaval, jezdí pod svoje možnosti“. Zkoušky jsme splnili všichni, ale zadarmo to fakt nebylo.

Vodáckou školu jsme připravovali téměř půl roku, dokonce vznikl web www.vodackaskola.eu. Z důvodu nízkého počtu zájemců, jsme dokonce uvažovali zcela reálně o jejím zrušení. Dnes jsem rád, že nás ústředí A-TOM podpořilo a akce se uskutečnila. Byla opravdu parádní a věřím, že se bude opakovat a Honza Česnek, jako skvělý pádler a „kumpán“ zůstane tomíkům věrný a proškolí ještě hodně vedoucích. Však i pro náš oddíl to znamená, že máme v oddíle opět 5 instruktorů vodní turistiky.

TOM a DIB

NÁŠ ODDÍL KADAQ PROCESTOVAL AFRIKU!

29. oddílový tábor, Mělčany u Dobrušky, 29. 6.–12. 7. 2014

Většina z Vás tam byla s námi. V červenci jsme společně vydali do Kapského města, abychom odtud vyrazili na cestu napříč Afrikou.

Letošní, již 29. oddílový stanový tábor DUCH AFRIKY, se konal v Mělčanech u Dobrušky, kde Víťa, Stoki a Daneček, tvůrci naší celotáborové hry, dokázali skvěle napasovat africké prostředí a celý strhující příběh a společně s ostatními vedoucími nám všem připravili pestrý a originální program.

Píše se rok 1810 a celkem 85 táborníků - cestovatelů vyrazí za smělým cílem – bájnou fontánou mládí, která má člověku zajistit věčné mládí a nesmrtelnost. Zpráva o její existenci zalarmovala vlády šesti nejmocnějších zemí světa, které tam posílají vlastní výzkumné týmy. V honu za tímto cílem výzkumníky provází deník dvou dobrodruhů Johna a Wattsona, kteří se na černý kontinent vydali již nějakou dobu před nimi a fontánu objevili.

turistických dovedností v přírodě, kterými vyvrcholil náš celoroční (školní) oddílový program.

K táboru již neodmyslitelně patřilo zpívání u ohně, hraní deskových her, workshopy (jóga, výtvarná činnost, hudba), sportovní turnaje (ringo, fotbal, volejbal, lagori), softbal nebo výlety do okolí – tentokrát do ZOO ve Dvoře Králové a další do Babiččina údolí a České Skalice. Nechybělo ani koupání a hry ve vodě, především v říčce Dědina, která protékala kolem tábora.

Bájnou fontánu mládí v naší celotáborové hře Duch Afriky jsme skutečně objevili, stejně tak byly předány ceny a diplomy v soutěži jednotlivců i družin a závěrečný táborový oheň tradičně zapalovali devátáci, z nichž mnozí se od příštího roku budou věnovat mladším dětem. Všichni se tak můžeme těšit na příští rok, na další dva týdny nabitě zážitky, na jubilejním třicátém oddílovém táboře.

Kam pojedeme? Domluvíme během dvou měsíců, už jsme začali hledat místo. Ovšem důležité je, kdo připraví celotáborovou hru družin a jaké bude téma? Na to jsme zvědaví asi všichni?? Ahoj na táboře 2015!!

Chcete-li shlédnout foto či video z našeho tábora, mrkněte na www.kadao.cz

Alice

Cestou se dobrodruzi potkali s mnoha úskalími. Štřetli se se lvy, přišli o veškeré zásoby, onemocněli malárií, museli bojovat proti nepřátelským domorodcům, ale také se seznámili s přátelským domorodým kmenem a s kočovnými Araby. Nejen mnoho artefaktů výše, ale i mnoho dalších drobností, se stalo motivací pro 14denní prázdninové sportování, překonávání překážek a

NA KOLE OLMOUCKEM A ODEBSKÝMI VRCHY

Každoročně se náš oddíl KADAO Opava vydává na kolech, koncem měsíce srpna, do vybrané lokality v ČR k tradičnímu cykloputování. Letos jsme si řekli, že po dlouhých 15 letech putování po České republice, kdy jsme našťivili mnoho vzdálenějších míst, pojedeme tzv. "kolem komína". Využili jsme pozvání na sraz TOM do krásné Olomouce a vyrazili přímo z Opavy.

účastníků (8-10 let) nezaremal a neptal se, kolik ještě kilometrů.

Po předchozí květnové domluvě jsme si náš program na srazu upravili podle našeho týdenního putování, proto jsme jej měli odlišný od ostatních oddílů. Také jsme v Olomouci strávili pouze tři, ale krásné dny. Hned v úterý jsme zdolali 60 kilometrů přes Náměšť na Hané a Javoříčko k pohádkovému hradu Bouzov a do muzea tvarůžků v Lošticích, které nás překvapilo svou moderností. Mnoho času jsme měli na nákup našich oblíbených syrečků a v nohách dalších 60 kilometrů.

Středa pak byla ve znamení volna v Olomouci, jak jinak než na kolech. Na radu pořadatelů srazu jsme navštívili Veteran arénu, Vlastivědné muzeum, Radniční věž a samozřejmě také aquapark. Po třech hodinách v aquaparku jsme pak ještě absolvovali turnaj ve fotbálku, zahráli si volejbal a někteří i stolní tenis. Středu jsme zakončili písničkami u ohně a kytary.

Na trasu vyrazilo 28 cyklistů, které ještě v týdnu doplnili dva další. Naši cestu do Olomouce jsme v neděli zahájili, nám známou, cyklostezskou údolím Moravice, od níž jsme nedaleko Vítkova přejeli k řece Odře a podél Budišovky jsme dojeli až na tábor oddílu Průzkumník, s jejichž laskavým svolením jsme za táborem na louce přenocovali. Díky moc.

V pondělí jsme již dorazili krásným údolím Olomoucké Bystřice přímo do Olomouce, rovnou k plněným bramborovým knedlíkům, které byly na večeri na olomouckém srazu tomíků v Nemilanech. V úvodních dvou dnech jsme ujeli 116 kilometrů, při příjemném zjištění, že ani jeden z šesti mladších

Ve čtvrtek jsme opustili účastníky srazu, udělali jim místo v naší třídě (děkujeme moc za vše pořadatelům) a odjížděli na kolech podél řeky Moravy Litovelským Pomoravím navštívit krásný hrad Sovinec. Po prohlídce hradu jsme sjeli k Rešovským vodopádům, které jsou již nedaleko naší nové tomácké chalupy ve Stříbrných horách, která se právě opravuje. Však jsme také navštívili Čmoudíky a povzbudili je v práci. Říčka Huntava, která přes „Rešáky“ teče má vodu opravdu studenou, ale když pod vodopád vlezete po dalších 60 kilometrech na kole, je to vlastně pouze příjemné osvěžení. Za zmínku stojí fakt, že v okolí Rešova není oficiálně žádné tábořiště, ale když uděláte útratu za večeri, nechá Vás milý pan majitel spát přímo za hospodou v Rešově. Skvělá kuchyně, velice laskavá a ochotná obsluha a hlavně pohoda a lidskost, prostě prima místo k odpočinku.

Po příjemné noci pod stany i pod širákem, jsme v pátek vyrazili k poslednímu cíli naší cesty, přehradě Slezská Harta. Naši výborní přátelé, zde v Leskovci nad Moravicí, kotví nádherný katamarán QuCZka a tudíž je zcela jasné, že páteční odpoledne a následně sobotní dopoledne jsme věnovali plachtění po přehradě. Moc děkujeme kapitánovi Tondovi. Kdo zrovna nebyl pod plachtami, trávil čas sportem na místním hřišti nebo se občerstvoval v hospůdce U kormidla. (Jen malá poznámka: pokud si chcete zaplachtit, ozvěte se Tomovi, kontakt sdělím).

V sobotu po obědě nás již čekalo posledních 40 kilometrů domů, do Opavy.

Byl to svým způsobem zvláštní puťák. Nikterak daleko, většinou ve známých místech, ale přesto jsme si „užili světa“ dostatečně a na kolech najezdili 362 kilometrů. Příště třeba navštívíme nějakou vzdálenější lokalitu, třeba Krušné Hory, kam se již pár let chystáme.

P.S: Moc se veřejně omlouvám všem šesti našim mladým vedoucím, kteří ve stejném termínu byli účastníky české nebo moravské táborové školy, že jsem porušil slib a cyklopuťák přece jen nakonec uspořádal, takže jste nemohli jet s námi. Věřím, že LTŠ byly plnohodnotnou náhradou.

TOM

LETNÍ TÁBOROVÁ ŠKOLA VE SLOUPU

„Letní táborová škola – to je úplná bomba. Vedou ji naprostí profesionálové, je tam úžasný program, užijete si spoustu randy a ještě se naučíte řadu užitečných věcí!“ Takové a podobné komentáře jsme slýchali od Toma a není tedy divu, že jsme se oba s Motýlem rozhodli LTŠku letos navštívit.

Ve Sloupu, kam jsme se dostali bez větších problémů, nás přivítal hlavní vedoucí LTŠ Zdeněk Šmída společně s dalšími organizátory. Na první pohled vypadali jako velmi sešraný a schopný tým, což se nám brzy potvrdilo. Hned první den večer po seznamovačkách se konala velká šifrovací hra, kterou organizoval pozvaný odborník na šifry (na jméno si už bohužel nevzpomenu). Měli jsme možnost poznat při ní nádherné okolí Sloupu s rozhlednou, skalním hradem, jeskyní a krásnou přírodou (ideální místo na výpravu – jen trochu z ruky :-)) Trvala všehovšudy asi pět hodin a skládala se ze sedmi šifer, přičemž poslední dvě šifry nevyluštil vůbec nikdo. Musím říct, že jsem byl velmi mile překvapen, jelikož tak dobrou šifrovačku jsem ještě v životě nehrál.

Od druhého dne se již střídaly hry s přednáškami, které navzdory všeobecnému mínění o přednáškách (které já ale nesdílím) nebyly vůbec nudné – ba naopak – nejen, že jsme se z nich dozvěděli spoustu nových věcí, ale byly opravdu zábavné. Hráli jsme ještě několik větších her, mimo jiné i vyzvědače, kteří se od těch našich Kadaáckých lišili hlavně tím, že každé družstvo samo psalo otázky pro zbylé dva týmy.

Velmi zajímavý byl také fotopříběh – dostali jsme za úkol vyfotit se v klaunských kostýmech na různých místech a s různými lidmi a ze vzniklých fotek poskládat originální příběh. Naše výtvary můžete zhlédnout na stránkách a-tom.cz v sekci videa.

Co ještě rozhodně stojí za zmínku je návštěva vrchního náčelníka Ligy lesní moudrosti. Společně se svými pomocníky nás učili postavit teepee a rozdělovat oheň křesadlem nebo dokonce třením dřev, dozvěděli jsme se spoustu informací o fungování jejich kmenů a o různých obřadech, zazpívali jsme si s nimi indiánskou píseň, a předvedli nám, bez čeho všeho se dokáží na svých táborech obejít a co všechno si můžeme vyrobit sami. Co dodat – jsou to zkrátka kluci, kteří dovedli hru na indiány k naprosté dokonalosti.

Poslední věc, o které bych ještě rád napsal, je stravování. Krátce a jednoduše řečeno, i kdyby všechno ostatní bylo úplně naopak, než jsem psal, přednášky nudné a hry nepovedené, jel bych na LTŠku s radostí stokrát znovu už jen kvůli tomu jídlu.

Pod slova, kterými jsem začal náš článek, se oba můžeme podepsat. Pokud budete mít někdy možnost, tak neváhejte a jeďte! Na závěr bych chtěl za sebe i za Motýla moc poděkovat ATOMu i oddílu za to, že jsme se mohli LTŠky zúčastnit. Díky!

TOMÍK & MOTÝL

OUTDOOR V PYRENEJÍCH

Na přelomu července a srpna jsme, společně s několika neoddílovými zájemci, vyrazili na již tradiční letní zahraniční akci.

Po outdoorovém létě ve Švýcarsku (2011), francouzské Provence (2012) a německých, italských, rakouských Alpách (2013) bylo jako cíl cesty zvoleno o něco vzdálenější francouzsko-španělské pohoří Pyreneje.

To nabídlo křišťálově čisté divoké řeky, kolmé horolezecké stěny, treky po horských hřebenech, plno více či méně náročných cyklo tras a také zajištěné horolezecké cesty „via ferrata“.

Denně si každý z nás mohl vybrat program, který se mu líbil nejvíce. Organizátoři akce, Tom, Dib a Keliš, na každý den připravili hned několik alternativ, a tak byla možnost zvolit den na vodě, některou z etap Tour de France nebo třeba túru po okolních horách. Vždy byla k výběru spousta zajímavých aktivit a program tak byl velmi různorodý.

Cestou do Pyrenejí jsme stihli splout francouzskou řeku Allier a zatancovat na slavnostech v městečku Langeac. Pyrenejské putování jsme zahájili splutím řeky Neste d'Aure s krásným průjezdem městečkem Arreau a cyklopřejezdem známého sedla Col du Tourmalet (2 120 m n.m.). Do poutního města Lourdes někteří dojeli na kolech přes hory, jiná skupina připlula do města po řece Gave du Pau, zatímco další vystoupali na vrcholy Vignemale. Z Francie jsme se přesunuli k řece Gallego, kterou jsme spluli pod překrásnými skalami Mallos Riglos. Ve španělském Brotu jsme zdolali ferratu Sarrocal a v národním parku Ordesa vystoupala skupina na třetí nejvyšší horu Monte Perdido, s přenocováním u refúgie Góriz. Na španělské straně jsme spluli ještě řeku Ara a královnu španělských vodáků Noguera Pallaresu, ve dvou etapách u městečka Sort. Následovaly dva dny na kolech a via ferratách v Andoře a cestou zpět do ČR jsme navštívili francouzské pobřeží, s písčitými dunami a plameňáky u Saintes Marie de la Mer.

Za akcí jdou více než skvělé ohlasy a tak outdoorové léto v Pyrenejích opět úspěšně navázalo na předchozí ročníky prázdninového putování s našim turistickým oddílem. Zájemci se již v tuto chvíli mohou těšit na příští outdoorové léto, které možná opět dáme dohromady. Bude Norsko, Řecko, Bosna nebo nějaká jiná destinace, někde v Evropě?? Přispějte svými návrhy!!

TOM

BE IN OUTDOOR — TOMI KADAO V PYRENEJÍCH

Také letos se parta z KADAA, doplněná o několik neoddílových kamarádů, vydala poznávat krásy zahraničí. Pro outdoorové devatenáctidenní putování jsme si vybrali sice vzdálenější, ale zato nádherné Francouzsko-Španělské pohoří, Pyreneje. Ty nabídlý vše, co naše dobrodružné povahy na horách hledají – křišťálově čisté divoké řeky, kolmé horolezecké stěny, zajištěné lezecké cesty „ferraty“, treky po horských hřebenech a také plno více či méně náročných cyklo tras.

Přibližný program našeho putování byl znám již předem, kluci si dali opravdu hodně práce s nashromážděním obrovského množství map, průvodců a informací o všem, co stojí za navštívení a tak vždy bylo přichystáno na daný den několik velmi lákavých alternativ.

Díky autobusu s vlekem a samozřejmě díky velice ochotnému a stále usměvavému řidiči Jirkovi Galejovi jsme se dostali všude tam, kam jsme si umanuli.

Milovníci cyklistiky si zde přišli na své především při zdolávání etap slavného Tour de France. A příležitostí na překrásný výlet na kole byla opravdu spousta. Turistika má zde také své kouzlo. Jedna partička dokonce podnikla dvoudenní výstup na ledovec Monte Perdido s přenocováním v horách. Horolezci si ve Francii vyzkoušeli lezení na lezeckých skalách, asi deset kilometrů od slavných Lurd. Ve Španělsku jsme pak šli ferratu nad městem Broto, která je velmi turisticky atraktivní především díky průchodu tunelem ve skále a lezení vedle vodopádu. Velmi pěkné pak byly ferraty v Andoře, kterou jsme navštívili téměř na konec putování.

Veliké poděkování patří především Tomovi a DiBovi za připravení bohatého programu, zařízení kempů a za celkově skvěle zvládnutou organizaci celého našeho outdoorového putování. A taky díky všem oddílovým i neoddílovým kamarádům, kteří s námi jeli, za to, že bylo pořád veselo a že jsme si to spolu pořádně užili.

Ohlasy jsou více než skvělé, tak kam příště?

ALICE

BÍŤÁK

65. SRAZ ODDÍLU - BÍTOVSKÝ MLÝN 27.–28. 9. 2014

Jako každý rok jsme se i letos zúčastnili srazu turistických oddílů u Bítového mlýna. Na výpravu se nás přihlásilo hodně, takže jsme jeli objednaným autobusem, který jsme zcela zaplnili. Autobus nás nedovezl až na samotné místo táboření, ale kousek jsme museli ještě dojít. Na louce jsme si vybrali krásné místo a mohlo se začít stavět. Vedoucí postavili čtyři velké stany a ostatní stany pro dva. Pořádně jsme se nasvačili, kluci udělali ohniště, zašli pro dřevo a jakmile bylo vše potřebné hotové mohlo se jít na nástup, kde jsme se dozvěděli v čem budeme letos soutěžit. Pětiboj obsahoval kromě běžecké štafety také štafetu uzlařskou, všestranný kvíz, zdravotvědu a míček v kole. Některé oddíly si připravily také hry pro jednotlivce nebo pro družstva.

V letošním roce jsme postavili rekordní počet družstev a to dvě holčičí, 1 klučičí, 2 smíšená a družstvo veteránů. Po nástupu jsme šli tato družstva přihlásit a mohlo se začít závodit. Pětiboj začínal běžeckou štafetou, ve které jsme se nenechali zahambit. Kluci pod vedením Motýla se umístili na místě prvním, holky pod vedením Zuzky také, naše druhé holčičí družstvo pod vedením Stoky na místě druhém, ale ani veteráni neváhali a i po úvodním pádu Stokiho obsadili krásné třetí místo. Naše dvě smíšená družstva se pod vedením Aňi a Hanule v obrovské konkurenci na stupni vítězů neobjevila. Poté se každé družstvo odebralo k ostatním soutěžím.

Jakmile jsme měli soutěže splněny mohl Méd'a s Marcelem a Šárkou podávat večeri. Letos jsme měli již tradiční hamburgery značky McDaO, které byly tak dobré, že si šli někteří i po třetí přidat. Měli jsme chvíli volného času, zazpívali jsme si naši soutěžní píseň k táboráku a Brouzďalové si zopakovali scénku Popoluška. Poté se všechny oddíly sešly u táboráku, kde se zpívalo a hrálo, kdo chtěl mohl po soutěžním programu odejít spát.

Ráno, po ranní rutině, se šla sbírat smůla a jehličí na fakule, ale aby to našim mladším nebylo líto tak jsme si zahráli pár her. Dopoledne uběhlo jako voda a už se pískalo na závěrečný nástup. Holčičí družstva byla jen čtyři, ale i tak naše družstvo pod vedením Zuzky skončilo s přehledem na 1.místě, ale ihned za nimi družstvo od Stoky. Kluci sice letos urputně bojovali, ale bohužel na 1.místo nestačili, ale i tak obsadili stříbrný post. Stejně tak dopadli i naši veteráni. Poté byly na řadě soutěže O Nej kroniku, ve které jsme obsadili 2. místo, dále to byla soutěž O Nej deník, které se zúčastnili Dib, TeTe a Bája. Bája obsadila 3. místo a TeTe místo 2.. V soutěži O Nej písničku jsme skončili na krásném 1.místě a O Nej scénku na místě druhém. Po vyhlášení výsledků jsme šli uklidit tábořiště a počkali na autobus, který nás zavezl ke klubovně, kde už nás čekali netrpěliví rodiče.

I přes malou účast ostatních oddílů jsme si sraz užili a snad příště AHOJ!!

Stoka

BÍŤÁK

VÝSLEDKY PĚTIBOJE

Start. číslo	Družstvo	Vedoucí	Štafeták	Míček v kole	Šest základních	Zdravověda	Všestrannost	Součet	Pořadí
--------------	----------	---------	----------	--------------	-----------------	------------	--------------	--------	--------

Hoši									
1	BVÚ "A"	David	3	2	1	1	3	10	1
2	BVÚ "B"	Lalok	6	10	5	3	8	32	7
3	BVÚ "C"	Rajče	7	13	12	8	1	41	8
4	BVÚ "D"	Dan	8	13	13	10	9	53	12
5	ZÁLESÁK "A"	Oraj	4	6	3	5	10	28	4
6	ZÁLESÁK "B"	Kristína	8	14	11	2	6	41	8
7	30	Dejv	2	4	8	7	11	32	7
8	KTO	Ondra	7	3	7	6	7	30	5
9	KADAO "KATŮV ŠLEH"	Aňa	9	9	9	4	13	44	10
10	KADAO "DALMÁCKÉ ČUFTY"	Hanule	9	11	14	3	12	49	11
11	ESKADRA OSTRAVA	Klajd	8	5	10	6	14	43	9
12	PRŮZKUMNÍK "A"	Brumla	6	8	2	3	4	23	3
13	PRŮZKUMNÍK "B"	Honza	9	12	15	12	15	63	13
14	ČMOUDÍK	Vojta	5	7	6	11	2	31	6
15	KADAO "CIPÍSKOVO TAJEMSTVÍ"	Motýl	1	1	4	9	5	20	2

Dívky									
101	DÍVČÍ DVOJKA	Kája	3	4	4	2	4	17	3
102	KADAO "VEPŘOVÝ ŠAŠLÍK"	Zuzka	1	1	1	1	2	6	1
103	KADAO "KUŘECÍ DIABLITO"	Stoka	2	2	2	3	1	10	2
104	ČMOUDÍK	Lejka	4	3	3	4	3	17	3

Veteráni									
151	BVÚ	Walter	2	2	1	4	1	10	1
152	ČMOUDÍK	Marťas	1	4	2	5	3	15	3
153	PRŮZKUMNÍK	Pulec	5	3	3	2	2	15	3
154	ZÁLESÁK	Hanys	4	5	5	3	2	19	4
155	KADAO	Dib	3	1	4	1	4	13	2

BÍŤÁK

VÝSLEDKY OSTATNÍCH SOUTĚŽÍ

Hbitý uzlík - kategorie "do 12 let"

Pořadí	Jméno	Oddíl	Čas
1	Matěj	BVÚ	00:31,00
2	Maki	ZÁLESÁK	00:37,00
3	Řapík	ČMOUDÍK	00:43,00

Hbitý uzlík - kategorie "do 15 let"

Pořadí	Jméno	Oddíl	Čas
1	Freedom	BVÚ	00:20,00
2	Saša	BVÚ	00:29,00
3	Denis	BVÚ	00:30,46
4	Ořas	ČMOUDÍK	00:31,00
5	Dawe	30 + 2	00:36,00
6	Omar	30 + 2	00:39,00
7	Honza	ČMOUDÍK	00:40,00
8	Nikča	ČMOUDÍK	00:43,00
9	Patrik	BVÚ	00:49,00
10	Ela	ČMOUDÍK	00:50,47
11	Wendy	ČMOUDÍK	01:05,00
12	Žralok	ČMOUDÍK	01:06,00
13	Křeček	ČMOUDÍK	01:08,00
14	Klárka	DÍVČÍ 3	01:19,77

Hbitý uzlík - kategorie "nad 15 let"

Pořadí	Jméno	Oddíl	Čas
1	Opiceee	BVÚ	00:16,00
2	Škubča	30 + 2	00:17,00
3	Martas	ČMOUDÍK	00:18,00
4	Jana	ČMOUDÍK	00:19,00
5	Walter	BVÚ	00:19,80
6	Myška	30 + 2	00:20,00
7	Zubař	BVÚ	00:20,59
8	David	BVÚ	00:20,91
9	Žvajg	KTO	00:21,00
10	Šrámka	ČMOUDÍK	00:24,00
11	Hanys	ZÁLESÁK	00:25,00
11	Kari	ČMOUDÍK	00:25,00
12	Mobil	ESKADRA OSTRAVA	00:35,00

Lasování - kategorie "do 15 let"

Pořadí	Jméno	Oddíl	Body
1	Ježek	BVÚ	25
2	Lea	ČMOUDÍK	23
3	Freedom	BVÚ	9
4	Saša	BVÚ	5
5	Kameník	BVÚ	3
6	Karča	30 + 2	2
6	Patrik	BVÚ	2

Lasování - kategorie "nad 15 let"

Pořadí	Jméno	Oddíl	Body
1	Rostě	ČMOUDÍK	29
1	Lalok	BVÚ	29
2	David	BVÚ	26
3	Opiceee	BVÚ	23
4	Walter	BVÚ	19
5	Škubča	30 + 2	12
6	Rajče	BVÚ	8
7	Alice	KADAO	3
8	Uršula	KADAO	2
8	Hanis	ZÁLESÁK	2
9	Jana	ČMOUDÍK	1

Nejlepší kronika

Pořadí	Oddíl
1	K.T.O
1	KADAO
2	ČMOUDÍK
3	30 + 2
4	PRŮZKUMNÍK

Nejlepší deník

Pořadí	Oddíl
1	TERKA - KADAO
2	BÁRA - 30 + 2
3	BÁJA - KADAO
4	ADAM - KADAO
4	ANĚŽKA

Nejlepší písnička u táboráku

Pořadí	Oddíl
1	KADAO
1	PRŮZKUMNÍK
2	28. ATLANTICKÝ
2	30 + 2
3	ZÁLESÁK

Nejlepší scénka u táboráku

Pořadí	Oddíl
1	BVÚ
2	KADAO
3	KTO
4	30 + 2
4	PRŮZKUMNÍK
5	28. ATLANTICKÝ
6	ZÁLESÁK

TŘICET LET V ČÍSLECH

Napadlo vás někdy, kolik času jsme vlastně v oddíle společně strávili na všech našich schůzkách, výpravách, táborech či putováních? Mě ano a už pěkně dávno, ale přiznám se, že se mi to nikdy nechtělo počítat. Letos slavíme s oddílem 30 let, říkal jsem si: "30, pááání to je ale číslo!". "Kolik jsme tak mohli mít schůzek? A Kolik výprav? A táborů?" Zkusil jsem to tedy všechno spočítat, a vy můžete počítat se mnou:

Za rok se koná přibližně 40 oddílových schůzek, tedy za 30 let existence jich bylo okolo 1200. Délka každé z nich je 2 hodiny, celkově jsme tedy na schůzkách v klubovně strávili přibližně **100 dní**. Pokud bych počítal například Tomovy cesty z domova do klubovny a zpět (vzdálenost je cca 1,8 km), tak by za 30 let pravidelné účasti nachodil **4320 km** a strávil by tím dalších 1100 hodin, čemuž odpovídá **45 dní**. To v našich výpočtech nejsou započteny žádné výpravy, cesty do tělovičen, schůze vedoucích ani tábory nebo putáky.

Zkusíme tedy naše výpočty trošku zpřesnit?

Za rok se vypravíme na nejméně 10 dvoudenních nebo třídních výprav, průměrná délka výpravy je odhadem 43 hodin (při výpočtu nesmíme zapomenout, že na výpravy odjíždíme až v pátek odpoledne či v sobotu ráno a vracíme se zpravidla v neděli odpoledne). Za 30 let existence jsme tedy na výpravách společně prožili dalších 12900 hodin, tedy asi **537 dní**. Na každé výpravě samozřejmě i něco urazíme pěšky, na kole nebo lodí. Velmi špatně se to odhaduje, protože každá akce je jiná. Proto budu pouze "střílet od boku". Řekněme, že na každé výpravě urazíme i s cestou do klubovny alespoň 7 kilometrů. Celkově bychom si přičetli dalších **2100 kiláků**.

Podobným způsobem bychom mohli spočítat, kolik hodin oddíl strávil na táborech a putácích. Při průměrné délce tábora 14 dní by nám po absolvování 29 táborů vyšlo, že jsme na zažili **1 rok a 41 dní** táborových dobrodružství. Na vodě jsme během 15 vodáckých putování o průměrné délce 11 dní strávili přibližně **165 dní**, pokud bychom každý den urazili na lodi alespoň 20 kilometrů, tak se dostaneme až k číslu **3300 kilometrů**. Pro lepší představivost je možné říci, že se jedná přibližně o polovinu cesty z Evropy do Severní Ameriky, ale asi nikdo z nás by si dobrovolně nesedl do kánoe a nevydal se napříč oceánem.

Během našich pravidelných asi **15 pětidenních** pěších putování jsme urazili nejméně **1125 km**, což odpovídá cestě napříč republikou z Aše do Jablunkova a zpět. Pokud bychom svou pozornost zaměřili na 16 cykloputování, které se vždy konají nejméně na 7 dní a během každého dne ujedeme v průměru 50 kilometrů, pak by nám muselo vyjít, že jsme celkem urazili **5600 km** a trvalo nám to **112 dnů**.

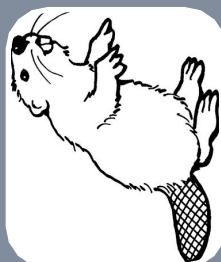
Pokud bychom udělali součet, tak by nám vyšlo, že jsme s oddílem za ty roky prožili více než 1399 dní a urazili vlastními silami přes 16445 kilometrů.

Samozřejmě by mohl někdo namítnout, že v těchto mých číslech schází hodiny, které vedoucí věnují přípravám programu na všechny schůzky, výpravy či tábory. Schází zde i stovky hodin strávených nad mapami při plánování putáků či nakládáním, vykládáním, nákupem, sušením a údržbou vodáckého a turistického materiálu. Nejsou zde uvedeny ani pravidelné úterky strávené v tělocvičně, takže skutečná čísla bude mnohem, mnohem vyšší, ale to podstatné je, že jsme si to pořádně užili!

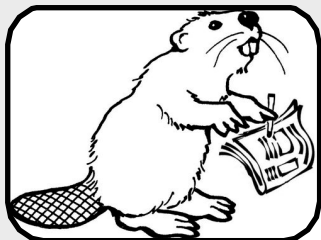
MEDVĚD

ROK	TÁBOR	VODÁCKÉ PUTOVÁNÍ	LETNÍ CYKLOPUŤÁK	PODZIMNÍ PUŤÁK
1985	Tábor se nekonal všichni byli v 1. třídě ZŠ			
1986	Za lesními skřítky Hradec nad Moravicí			
1987	Poztrácená abeceda Litultovice			
1988	Hry bez hranic Litultovice			
1989	Zlatá Horečka Pohled u Havl. Brodu			
1990	Lovci lebek aneb Tsantsa Pohled u Havl. Brodu			
1991	Poklad Černého delfína Pohled u Havl. Brodu		Podyjím - pěšky	
1992	Velký Orel Litultovice			
1993	Tajemství staré železnice aneb závěť strýce Jamese Ronov			
1994	Xapatán - Kukulkanova Pyramida Klokočůvek u Odry			
1995	7 klíčů českých lapků Klokočůvek u Odry			
1996	Pevnost Boyard Klokočůvek u Odry			
1997	Expedice Rumburak putovní (povodeň Na Moravě)			
1998	Odysseuss, Starověké Řecko Kyjovice, údolí Seziny			
1999	Hry bez hranic 17.km řeky Moravice	Sázava		
2000	Dobrodružství Pacifické magistrály - Prospektoři 17.km řeky Moravice		Oderské vrchy, Nízký Jeseník	
2001	Hobit aneb do svatyně draka Šmaka Meleček	Slovenské řeky Orava, Dunajec, Váh	Moravský Kras	
2002	Lovci pokladů Jívová	Ohře, Sázava	Slovenský Ráj - pěšky	Lednicko - valtický areál, Pálava, Břeclav
2003	Tajemství Dun Naomhtha Kyjovice, údolí Seziny	Slovenské řeky Hron, Váh, Orava	Český Ráj	Rychlebské hory
2004	Putování s piráty Soběšín, Sázava	Slovinsko a Rakousko Soča, Korytnica, Moll, Salza, Schwarza	Chřiby	
2005	Blízká setkání Radkov, Žabí údolí	Slovensko, Polsko Dunajec a Poprad	Šumava	Javorníky, Beskydy
2006	Tajemství Midgardu - Vikingové Rozkoš u Rokytne	Otava, Vltava, Sázava	Lipensko a Novohradské hory	Súlovské skály
2007	Závěť strýce Jamese 19.km řeky Moravice	Polsko Dráva, Brda	Třeboňsko a Česká Kanada	Beskydy, Prostřední Bečva
2008	Tajemství objevných plaveb aneb Deník kapitána Wilcoxe Slezská Harta, Vápenka	Polsko Bobr, Smědá	Podyjím a Jižní Moravou	Adršpašské a Broumovské skály
2009	Ztracené civilizace 17.km řeky Moravice	Slovinsko Savinja, Soča, Korytnice	Jizerské hory	Ivančice, údolím Oslavy a Jihlavy
2010	Cesta kolem světa Meziboří u Tišnova	Francie vedoucí, poznávací výlet	Orlické hory	Helfštýn a Hostýnské vrchy
2011	Království Teotihuacan Hornice u Jemnice	Švýcarsko Simme, Sanne, Vordenrhein ad.	Československé pohraničí	Litomyšl, Touloucovy Maštale
2012	Projekt Brána 17.km řeky Moravice	Francie Durance, Claree, Verdon, Ubaye ad.	Český Les	10.mezinárodní olympiáda
2013	Mafie Bílý Potok, Maršov u Brna	Rakousko, Německo, Itálie Saalach, T.Ache, Ammer,	Lužické hory, Kokořínsko	
2014	Duch Afriky Mělčany u Dobrušky	Francie, Španělsko, Andorra Allier, Neste 'd Aure, Gave de Pau, Gallego, Ara,	Olomoucko, Oderské vrchy	Kralický Sněžník, Rychlebské Hory

UČÍME SE BOBREM

1. 	2. 	3. 	4.
BUK LESNÍ	DUB LETNÍ	HABR OBEČNÝ	BŘÍZA BRADAVIČNATÁ
5. 	6. 	7. 	8.
RŮŽE ŠÍPKOVÁ	HLOCH OBEČNÝ	TRNOVNÍK AKÁT	JÍROVEC MAĎAL
9. 	10. 	11. 	12.
SMRK ZTĚPILÝ	MODŘÍN OPADAVÝ	JEDLE BĚLOKORÁ	BOROVICE LESNÍ
13. 	14. 	15. 	16.
ŠEŘÍK OBEČNÝ	LÍPA SRDČITÁ	TOPOL ČERNÝ	LÍSKA OBEČNÁ

TURISTICKÝ ODDÍL KADAO SLAVÍ 30 LET

Turistický oddíl mládeže KAMARÁDI DÁLEK OPAVA, ve zkratce KADAO, v těchto dnech slaví třicáté výročí své existence. V roce 1984 Tomáš Weicht a Pavel Král začínali v zapůjčené místnosti na (dnešní) ZŠ Englišova s pár dětmi. Od té doby prošel oddíl vývojem, díky kterému má dnes vlastní klubovnu, tradice, stabilní členskou základnu, vlastní turistické vybavení a taky řadu instruktorů a vedoucích, kteří se ve svém volném čase starají o mládež.

Náš oddíl Kadao je členem Asociace turistických oddílů mládeže ČR, Klubu českých turistů (KČT ČR), VHT Opava a spolupracuje s mnoha dalšími mládežnickými organizacemi.

KADAO navštěvují děti od první do deváté třídy a každý člen je veden k poznání a ochraně přírody, osvojení si dovedností z oblasti turistiky, pobytu v přírodě a táboření. Všechny znalosti získávají na pravidelných schůzkách, ale především na víkendových výpravách při naučných aktivitách a soutěžích, které vedou k vytvoření kamarádkého a nesobeckého prostředí.

Každý člen zároveň patří k jedné z družin - Bobani, Brouzdalové a Orlíci, které mezi sebou soupeří v celoroční hře, jezdí na družinové výpravy a schází se na družinových schůzkách. Činnost v oddíle nekončí ani po dokončení základní školy, neboť potom se z dítěte stává instruktor (pokud projeví zájem), jenž se postupně učí vést ostatní k hodnotám, ke kterým byl veden on sám.

Již od svého založení pořádá oddíl mnoho akcí pro své členy i nečleny Kadaa. Kromě stanových táborů organizuje cyklistická, pěší a vodácká prázdninová putování. Některých se mají možnost zúčastňovat i rodiče a přátelé oddílu. Za třicet let KADAO splulo na lodích a mnoho českých, slovenských, rakouských, francouzských, španělských, polských a slovinských řek, prošlo téměř všechna česká pohoří, navštívilo mnoho míst v Alpách, Dolomitech, Tatrách či Pyrenejích a na kole projelo křížem krážem Českou republiku. Každoročně obnovíme cca 30 km turistického značení.

Za celou dobu existence oddíl Kadao uspořádal:

- 29 stanových táborů	- 15 vodáckých putování
- 16 cyklistických putování	- 18 pěších putování
- na 400 vícedenních výprav	

VÍTA A LEONARDO

PŘIPRAVOVANÉ AKCE:

- PODZIMNÍ PĚŠOPUŤÁK - KRALICKÝ SNĚŽNÍK A RYCHLEBSKÉ HORY (25.–29. 10.)
- SLEZSKÁ HARTA ANEB QAZCKA MUSÍ NA ZIMU Z VODY VEN (1. 11.)
- VYZVĚDAČI - TRADIČNÍ MĚSTSKÁ BOJOVKA (7. 11.)
- FESTIVAL OUTDOOROVÝCH FILMŮ - SLEZSKÁ UNIVERZITA (11.–13. 11.)
- LISTOPADOVÁ TŘÍDENNÍ VÝPRAVA PRO STARŠÍ - POLANA, JAVORNÍKY (15.–17. 11.)
- VÁNOČNÍ VÝPRAVA - KAMÉNKA (12.–14. 12.)
- LYŽOVÁNÍ V ITÁLII (07.–13. 2. 2015)